

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

30 éves kórustalálkozó
Egyháztörténeti képek
A falu krónikása
Gyermekek bibliakör
Konfirmáció
Finn vendégek, táborok

VI. ÉVFOLYAM II. SZÁM 2005. MÁJUS

A hit csodája

Hitünkre nincs emberi magyarázat. Ennek igazságát egy régi konfirmáció emléke is őrzi bennem. Az utolsó órák egyikén számba vettük a konfirmandusokkal, hogy hány családtag vesz majd velük együtt úrvacsorát. Az egyik leány bejelentette, hogy az ő keresztanyja nem fog eljönni. Már nem jár templomba. A konfirmandus ezt azzal is kiegészítette, hogy keresztanyja az egyházból is kilépett, mert már nem hisz.

Magam is tudtam róla, hogy a falu társadalmában betöltött funkciója sem engedi el. Állásuk miatt sokan éltek évtizedeken át az állampárt szigorú ellenőrzése alatt. Tudomásul vettem, hogy nem jön, mert nem jöhet.

A következő konfirmációi órán egy másik változat hangzott el: ott lesz a konfirmációi istentiszteleten a keresztanyja is, de csak az elején, mert közben el kell mennie. A harmadik, utolsó változat pedig úgy szólt, hogy ha esetleg végig marad is, de úrvacsorát nem fog venni.

Eljött az ünnep. A keresztanya nem csak ott volt, de végigsírta az énekeket. A prédikáció alatt is nem egyszer a szeméhez nyúlt zsebkenőjével. S amikor következett az úrvacsoraosztás, odatérdelt ő is a kis keresztlány családjával az oltárhoz, s közben folytak a könnyei.

Valami történt benne, amit nem lehet megmagyarázni, csak kérni a magunk számára is. A hit csodája ez, amit a Szentlélek teremt bennünk. Nem belőlünk támad. Nem ember teremti meg. Lelkész sem képes erre. Az első pünkösdkor Péter apostol is csupán eszköz volt.

Azt tette, amivel Ura bízta meg: prédikált Jézus Krisztusról. De

hogy közben hit támadt a hallgatóiban, az már a Szentlélek műve volt.

**El Greco: A szentlélek eljövele.
17. sz. eleje. Madrid, Prado**

A konfirmációkor is úgy tanultuk, hogy Ő teremt bennünk hitet és közöttünk anyaszentegyházat.

Isten Lelke a Jézus Krisztusról szóló igehirdetésben ma is munkálkodik. Tudom, hogy igehirdetésünk sok kívánnivalót hagy maga után. Gyalóbb és szegényesebb, mint

amilyennek lennie kellene. Nagyobb hűséggel is kellett volna végezniem nekem is. De azt is tudom, hogy el sem kezdtem volna a lelkesi szolgálatot, ha nem lettem volna meggyőződve, hogy Isten felhasználhatja a még oly gyaló emberi szót. Rajta keresztül Lelke által hitet ébreszt. Egyszer vigasztal, máskor erősít. Elítél, majd felemel. Olykor könnyet fakaszt, máskor örömet. Olykor a könnyek között is örömet.

Isten Lelkének eszköze az úrvacsora is, amikor átélem a közösséget azzal az Úrral, aki testét és vérért adta, hogy áldozatából bűneim bocsánata és megújult élet fakadjon.

Mindez a hit csodája. Ezért kell, és nem csak pünkösdkor így imádkoznunk:

Jövel Szentlélek Úristen!

Zászkaliczky Péter

Ratkó József

Zsoltár

*Az anyák halhatatlanok.
Csak testet, arcot alakot
váltak; egyetlen halott
sincs közülük; fiatalok,
mint az idő. Újra születnek
minden gyerekkel; megöletnek
minden halottal – harmadnapra
föltámadnak, mire virradna.*

*Adassék nekik gyönyörűség, sze-
relmükért örökös hűség,
s adassék könny is, hogy kibírják
a világ összegyűjtött kínját.*

A Bakonycsernyei Evangélikus Kórus 30 éves.

„Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodálatosan cselekedett.”

2005. április 24-én Cantate vasárnapján délelőtt 10,30-kor kezdődő istentiszteleten ünnepelte 30 éves jubileumát a gyülekezet kórusa. Az ünnepi istentiszteleten vendégkórusként a bodajki Szívhang kórus szolgálatát hallhatták az egybegyűltek, majd az ifjúsági kórus és végül a nagykórus énekelt a liturgikus részek között.

Nagy szeretettel köszöntöttük a jubiláló testvéreket, valamint Nagy Dánielnét, Nagy Dániel, a kórus egykori vezetőjének feleségét, aki meleg szavakkal üdvözölte a gyülekezetet és az ünneplő testvéreket. Áttekintettük a kórus elmúlt 30 éves szolgálatát és emléklappal köszöntöttük az alapító tagokat és a jubiláló testvéreinket.

A megemlékezés végén szívszorító volt énekelni közösen: „Hálát adok Uram”. Az ünnepi istentisztelet után szeretetvendégségre invitáltuk a gyülekezetet és az ünnepezt énekkaros testvéreinket.

A Bakonycsernyei Evangélikus Kórus 1975-ben Danhauser László lelkészúr idejében alakult meg, aki személyesen hívogatta a testvéreket az énekkari közösségbe. Mivel egy énekkar beindítása nem kis feladat, ezért Oroszlányból Nagy Dániel és családja, gyermekei, valamint az Oroszlányi Gyülekezet ak-

kori lelkes tagjai vállalták, hogy hetente többször is kijárnak Bakonycsernyére. Így kezdődött meg Nagy Dániel karnagy vezetésével az énekkari munka. A cél az volt, hogy az istentiszteleteken és az ünnepi alkalmakon szolgálatukkal gazdagítsák az istentisztelet liturgiáját. Nagy Dániel kitartó és szorgalmas munkával tanította a kórus tagjainak a szolmizálást és a kottaolvasást. Szigorú és következetes karnagyja volt a kórusnak és ő alapozta meg azt a magot, és ő adta meg azt az alapot, amelyből ma is táplálkozhatunk.

1979 nyarától Zászkaliczky Péter tisztelendő úr és felesége, Ági néni vették át a lelkézi szolgálatot, majd a kórus vezetését is. A kórus ekkor már, mint jól képzett és zeneileg hozzáértő gyülekezeti közösség munkálkodott. Rendszeresen részt vettek az Oroszlányi kórustalálkozókon, szolgáltak az istentiszteleteken és más alkalmakkor. A kórus jó kapcsolatokat ápolt a környező városok kórusaival is. (Mór, Zirc, Veszprém.)

1989 júliusától Bence Imre tisztelendő úr és felesége kezdte meg a szolgálatot Bakonycsernyén, és ők vették át a kórus vezetését. Sok szolgálata volt a kórusnak. Evangélikációkon és istentiszteleti alkalmakon szolgálhattak rendszeresen a kórus tagjai. Nagy izga-

lommal készültek a Finnországi testvérgyülekezet meglátogatására és az ottani nivalai szolgálatukra.

A sok szolgálat és az együtt töltött idő egy közösséggé formálta az énekkari tagokat.

1998 októberétől Szarka István és felesége lett a gyülekezet lelkésze. A kórus vezetésének szolgálatát azóta Szarka Éva lelkész nő végzi. Emlékezetes volt a kórustagok számára a barcsi és a legutóbbi soproni kirándulás és szolgálat, valamint a sári parókia szentelés ünnepén a kóruséneklés. Minden évben kedves emlék és jó lehetőség számunkra az idősök karácsonyán tett szolgálatunk a falu művelődési házában.

Egy-egy szolgálat során jó megtapasztalni, hogy az éneklés közben még csillognak a szemek, és valami olyasmit élhetünk át minden alkalommal, hogy amit teszünk, az éneklés, az Isten tisztelte.

Kívánom énekkaros testvéreimnek, alapító tagoknak és jubiláló testvéreimnek egyaránt, hogy még sokszor érezzék meg éneklés közben: az Istent tiszteljük meg szolgálatunkkal.

Szarka Éva

Egyháztörténeti képek

Istentiszteletek rendje a XX. sz. derekán egyházközségünkben

Gyülekezetünk az 1907. év decemberi közgyűlését követően a sátoros ünnepek délelőtti csak magyar nyelvű gyónást és rendes magyar istentiszteletet tartott. Korábban az ünnepek másodnapján szolgált tót szertartásokat áttették a nevezetes napok délutánjára. Hétköznapi istentiszteleteket ebben az időben csak ádventkor és böjten tartottak, a házi ájtosságok csökkenőben, míg gyermek alkalmak ekkor még egyáltalán nem voltak.

Az 1936-ban összehívott utolsó közgyűlés ismertette a hívekkel a magyar istentiszteletek liturgikus rendjét, így a következő év január 10-től kezdve a magyarnyelvű alkalmaknak az egyetemes egyházközség által elrendelt rend szerint kellett zajlaniuk. Az 1936-os évről készült lelkési jelentésből tudható, hogy az istentiszteletek délelőtti 10-kor a délutáni könyörgések, pedig 14 órakor kezdődtek. Továbbá, hogy a lelkész felváltva tartotta a magyar-és tót nyelvű szertartásokat, az évenkénti textus cseréjének helyességét, pedig visszaigazoltak látták. Ez utóbbról azért írt, mert voltak egyháztagok, akik a textus cseréjét kifogásolták. Kiváncunk az igazolta, hogy a hívek egy része készül a vallási alkalmakra, előveszik - nem lévén másuk-naptárait és elolvassák templomba jövetelük előtt az evangéliumi textust és az epistolát. Örömmel kéri őket a szokásos megtartására és javasolja azt is, hogy még más mód nincs rá, figyeljék meg a textusok évről-évre történő változását, így nem éri csodálódás őket a szabadon választott részek kivételével. A jelentés második pontjában azonban sajnálkozva tájékoztat az istentiszteletek kis látogatottsága miatt. Feljegyzései szerint február 23-án voltak a legkevesebben, mindösszesen 74-en, amiért a zuhogó eső is okolható. Áldozó csütörtökön 1763-an, más alkalmakkor 200-800 között váltakozott a résztvevő egyháztagok száma. Megállapítja, hogy a magyar nyelvű istentiszteletek kétszer annyira látogatottak, mint a tót nyelvű alkalmak. A tapasztalatokat a következő két ok valamelyikének tudja be: csökkent a tót nyelvet ismerők buzgóssága vagy a magyar nyelvű szertartások iránt vágyódó lelkek száma emelkedett. Amennyiben az első megállapítás igaz, akkor elengedhetetlen a lelkesítő buzdítás, míg ha az utóbbi a helytálló, szükséges a magyarnyelvű alkalmaknak növelése az egyháztagok jó részének javaslatára a tót nyelvű igehirdetéshez ragaszkodók óhajának sérelme nélkül. Mindezekhez kapcsolódóan írja: sok a panasz az iránt, hogy a fiatalság elszokik a templomba járástól. Sokan han-

goztatják, a tót nyelvű igehirdetést nem értvén, kihal lelkükből az Isten háza után való vágyakozás. A gondolatkör lezárásul hangsúlyozza, hogy mindenkinek a lelki élete szempontjából fontos a templomba járás szokása s a számára érthető nyelven történő prédikáció.

A jegyzőkönyvek között talált, „A magyarországi református és evangélikus egyház pásztoraihoz és gyülekezeteihez” című felhívás, nyílt levél hátoldalára feltehetően az akkori lelkész vagy presbiterek valamelyike lejegyezte - dátum nélkül - a húsvéti istentiszteletek rendjét.

Nagypénteken délelőtti 9-kor tót úrvacsora és istentisztelet, délután magyar szertartás.

Szombaton este ½ 7-kor szokásos tót nyelvű istentisztelet.

Húsvét I. ünnepén délelőtti 9-kor tót úrvacsora és istentisztelet, délután magyar igehirdetés.

Húsvét II. ünnepén délelőtti 9-kor magyar úrvacsora és istentisztelet, délután tót szertartás.

1939 nyarán a lelkész két hónapos gyógykezelési szabadsága alatt Kovács Lajos segédlelkész helyettesített gyülekezetünkben, aki tótul nem beszélt s ezért a vasárnaponkénti igehirdetést magyar nyelven szolgált, míg délután tót énekek éneklése mellett szintén magyar istentiszteletet tartott.

Egyházközségünkben az 1940 ádvent első vasárnapjától kezdődően kéthetenként, amikor az igehirdetés nyelve tót volt, ifjúsági istentiszteleteket tartottak a nyelvet nem értő elemistáknak, továbbképzősöknek és leventéknek, melyen felváltva a lelkész és segédlelkész szolgált.

Az 1941. április 14-én tartott közgyűlésen ismét a fiatalok kívánságára, minthogy ők a jövő egyháza felvetették a szertartások nyelvi rendjének megváltoztatását. Eddig is vágytak az ige után, de az olyan nyelven hirdettetett, melyet nem értenek, ezért szeretnék a délelőtti alkalmak magyar nyelvű megtartását. A lelkész kérte a közgyűlést, hogy nyugodtan, megfontolva, nem személyi érdeket tartva szem előtt, hanem az egyház magasabb eszményeire figyelemmel tárgyalják meg a következő javaslatot:

- minden délelőtti istentisztelet magyar nyelven tartasson a jövő vasárnaptól,
- minden délutáni könyörgés tót nyelvű írásmagyarázattal,
- karácsony, húsvét és pünkösd I. ünnepe előtti esti istentisztelet tót nyelvű az eddigi formula szerint,
- ádventi és böjti reggeli könyörgések a

szokásos módon és nyelven.

Úrvacsoraosztás:

- ádvent I. vasárnapján magyar nyelven,
- karácsony I. ünnepén tót nyelven,
- karácsony II. ünnepén magyar nyelven,
- újévkor tót nyelven,
- böjti I. vasárnapján tót nyelven,
- nagypénteken magyar nyelven,
- húsvét I. ünnepén tót nyelven,
- húsvét II. ünnepén magyar nyelven,
- pünkösd I. ünnepén tót nyelven,
- pünkösd II. ünnepén magyar nyelven,
- aratási hálaadó istentiszteleten magyar nyelven,
- reformáció emlékűnnepén magyar nyelven,

Ezen istentiszteletek az előző alkalmakon mindig kihirdettetnek.

Esketés, temetés, keresztelek, avatás a szokásos módon, beteggyónás a szokásos módon.

A közgyűlés egyhangúlag fogadta el az istentiszteletek nyelvére, úrvacsorára és egyéb liturgikus cselekményekre vonatkozó javaslatot, majd április 21-től ennek megfelelően zajlottak.

Az 1942-ben megfogalmazott lelkési jelentés már jelzi az újítások eredményeit. A templom látogatók száma változó volt, de minden alkalommal kevesebb üres hely tárongott a padokban, mint régebben. Ifjúsági istentiszteleteket nem tartottak, mert az ifjúsági a délelőtti alkalmakat rendszeresen látogatta, amelynek nyelvi rendje éppen annak kívánságára változtatták meg. Ekkortól a délelőtti igehirdetések kezdete az új időszámítás miatt nem tíz, hanem fél tizenegy lett, azonban ¾ év után az ellenséges légi-erők berepülése miatt ismét tíz.

1948. okt. 10-i egyházközségi közgyűlésen bevezetik a Dunántúli Énekeskönyvet.

A következő évben Farádi Mihály gondnok javaslatára minden délelőtti istentiszteleten az elbocsátó áldás után el-éneklik a magyar nemzeti Himnusz. Három év elteltével az elnökség javaslatára a presbitérium kimondta, hogy a nemzeti Himnusz csak nagy és nemzeti ünnepeink alkalmával fogják énekelni.

Végül 1953 májusától a gyermek istentiszteletek ½ 9-kor, a délelőtti igehirdetés 10-kor, délutáni 14-kor, míg az esti az imádságra való harangozással vette kezdetét.

Szabó Zoltán

A falu krónikása

Tavaly ősszel jelent meg Varga Ferenc falutörténeti könyve, amely hiánypótló munka, hiszen Heiczinger János hasonló témájú műve 1848-ig követte nyomon Bakonycsérnye történetét. Azt hiszem, nem lehet túlbecsülni azt a munkát, amit Feri bácsi végzett: sok-sok beszélgetés és bőséges levéltári olvasgatás áll a könyv mögött.

Hogy jutott eszébe, hogy ekkora fába vágja a fejszét?

Miközben a falu sporttörténetén dolgoztam, rengeteg adattal találkoztam a község történetével kapcsolatban. Ezeket feljegyeztem, mert sajnáltam veszni hagyni az érdekes információkat. Miután a sporttörténeti könyv megjelent, tudatosan is elkezdtem gyűjteni az adatokat. A polgármesteri hivataltól kaptam kutatói engedélyt, és felkerestem a környező levéltárakat és könyvtárakat. Zircen és Veszprémben a megyei levéltárban az 1956 előtti időszak önkormányzati jegyzőkönyveit néztem meg. Sajnos 1848 és az 1920-as évek közötti időszokról nagyon kevés anyagot találtam, de a fennmaradt iratokból azért ki tudtam következtetni, hogy kik voltak a korszak jelentős személyiségei a faluban. Persze végignéztem a kor újságjait is: a Veszprém Megyei és a Zirci Naplót. Nagyon kevés hír jutott el akkoriban a lapok szerkesztőségébe Csernyéről. Mivel a falu földjeinek egy része korábban a Klosteneuburgi kanonokrend tulajdonában volt, írtam a rend bécsi központjának is levelet, de sajnos nem válaszoltak. (Ahogy arra a levélre sem, amiben a kiadás költségeire kértem támogatást.) Az ötvenes évek és a későbbi időszak története pontosabban dokumentált: mivel ekkor már Fejér megyéhez tartoztunk, a fehérvári megyei levéltárban néztem utána ennek az időszaknak. Rengeteg tanácsulési jegyzőkönyvet lapoztam végig, ez azért is volt különösen érdekes számomra, mert ekkor magam is tanács

volтам. Egyébként fiatalabb koromban is rendkívül érdekelt a falu története, és rendszerint félretettem a Csernyével foglalkozó újságcikkeket. Egész kis gyűjteményem volt már akkor, amikor nekifogtam a módszeres kutatásnak. Felkerestem néhány idősebb embert, akiről tudtam, hogy fontos szerepet játszott a község életében. A korábban Bakonycsérnyén tanító tanárok közül Fekecs Lászlót, Kis Margitot illetve Cseplák János egykori iskolaigazgató fiát, dr. Cseplák Györgyöt. Az ő naplójából ismerhetjük meg annak a szovjet katonának a halálát, aki az evangélikus templom kertjében van eltemetve. Találkoztam Weltner Erzsébettel is, aki az auschwitz-i koncentrációs táborból menekült meg. Sajnos sokan már alig emlékeztek a történetekre, vagy egymásnak elmentmondó adatokat kaptam. De meséltek kedves anekdotákat is, például Dreska bácsiról, aki nem tért ki szekérével a Gömbös Gyula miniszterelnököt szállító autó elől.

Mennyi ideig tartott, amíg össze gyűjtötte az anyagot?

1997-ben kezdtem a témával foglalkozni, és 2000-re készültem el egy kiadható változattal. Mivel akkor még nem jött össze annyi pénz, hogy kiadhassuk, tovább gyűjtöttem az anyagot. Végül még három év kellett, hogy különböző forrásokból támogatást szerezzünk. Nagyon sokat segített a polgármesteri hivatal és a szlovák kisebbségi önkormányzat. Végül Fehérváron a Vörösmarty nyomda adta ki a kötetet. A lektorálásra a fehérvári levéltár igazgatóját kértem, ám ő sűrű elfoglaltságára hivatkozva elutasította a dolgot, és javasolta, hogy kérjek meg egy magyar tanárt. Végül Szalay Béla vállalta a lektorálást úgy, hogy a tanári kar felosztotta maga között az egyes fejezeteket, és nyelvtileg, helyesírási javították a kéziratot.

Azon a gépen írta? – mutatok a sarokban árválkodó számítógépre.

Dehogy! Kézzel. (Kalligrafikus betűkkel! – kuncog közbe Eti néni, a felesége. És ha jól ment neki az írás, mi lábujjhegyen lépkedtünk itthon, hogy ne zavarjuk.) Szabadkézzel írtam az egészet, és csak utána adtam oda néhány embernek, akik segítettek gépre vinni.

A falutévében láttam, hogy dr. Lukács László néprajz professzor méltatta a kötetet a könyvbemutatón. Vele hogy került kapcsolatba?

A polgármester úr szervezte a könyvbemutatót, és ő hívta a professzor urat is, aki meglepően hosszasan elemezte és ér

tékelte a munkámat. Rendkívül meghatódtam Szalay igazgató úr beszédén is. De azóta is többen mondták, hogy óriási munkát végeztem. Volt olyan Amerikába szakadt falunkbéli, aki felhívott, és megköszönte, hogy ezt megírtam, mert visszarepítettem őt a gyerekkorába.

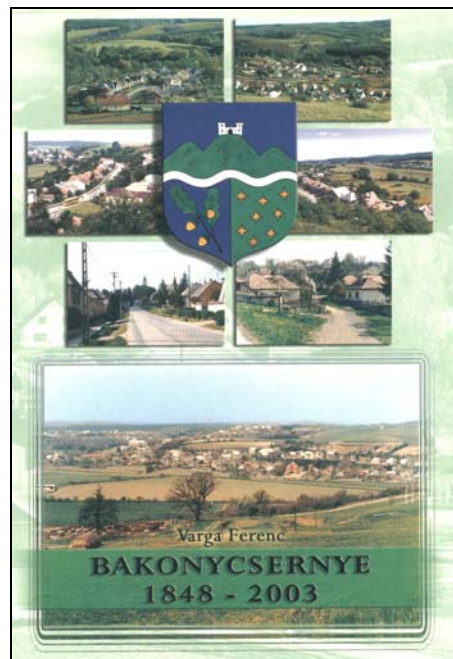
A fényképeket honnan gyűjtötte?

Nagy részét én készítettem még évekkkel, évtizedekkel ezelőtt. Gyerekkorom óta fényképezek. De jó néhányat úgy kaptam.

A könyvnek melyik részét írta a legnagyobb kedvvel?

Mivel Nagygyónon születtem, és bányában dolgoztam elektrolakatosként, leginkább ez a két téma érdekelt. Sőt, további terveim közt szerepel, hogy bányásznapra szervezek egy fotókiállítást a bányáról, és szeretném, ha a foci pályára mellett lévő kiállítás tovább gyarapodna.

Már elkészöntem tőle, amikor apró bányáslámpákat emelt le a szekrény tetéről. Ő készítette őket. Érthető, persze: nyugdíjas bányász nem lehet meg karbidlámpa nélkül. Azt mondta Feri bácsi, mióta megírta a könyvét, azóta máshogy néz a falura. Látja úgy is, ahogy egykor volt: a poros utcákat, a nagy ostopatogtatással hajtott marhacsordát, a libát őrző gyerekeket a réten. Kicsit irigylem. Ő még látta a kisgyóni „kastélyt”, amiről nekem már csak a legendák jutottak, halotta a kisvonat mozdonyfütytét, ismerte az egykori summáslányokat és bányászfiúkat, akik közül nem egy már vígan borozgat odaát az egykori pince-szomszédokkal.

Jánosi Vali

Engedjétek hozzám a kisgyermeket

Ennek a parancsnak engedelmeskedve került sor a vasárnapi gyermek bibliaóra megszervezésére. Az örökéletre vezető út nem könnyű, sőt időnként sötét és tövises is lehet. Jó lenne, ha gyermekeink már egészen kicsi koruktól megtanulnák Isten ígését, hogy örökkévaló karjai átölelik és megőrzik őket is minden gonosztól. Ha megtanulják már kicsiny gyermekként az Isten csodáit, szeretetét, azt, hogy az életben szépség is van, akkor vágyódni fognak utána, miként a szarvas a folyóvizekre.

Akkor szeretni fogják Istent és törvényét felnőtt korukban is. Isten azt akarja, hogy már gyermekeink gyakorolják a hitet, megtanuljanak benne bízni az élet sötét és napfényes oldalán egyaránt. Erre ad alkalmat a **GYERMEK BIBLIAÓRA**, mely nem kényszer, nem kötelesség, lehetőség, Isten hangjára való csendes figyelés. Azok a gyermekek, akik a bibliát szorgalmasan tanulmányozzák, körül bátyázzák magukat a megtévesztő tanok ellen, és nem tudják őket félrevezettetni a gonosz tévelygésektől, mert a Biblia szorgalmas kutatása adja az igazság ismeretét.

A foglalkozás, imádkozással kezdődik. A gyermekek gyakorolhatják általa a mindenható Istennel való közösséget, a hálaadást, a kérést, közbenjárást, könyörgést.

Az imádkozás fontosságát játékos formában, szemléltető képekkel is gyakoroljuk.

„Imádkozásra kulcsolt kezek. Imadobozok - egyikben kérések, másokban meghallgatott imádságok.

A befejező imádságban alkalom van a hallott igazságokra, megtanulhatják, hogyan elmélkedjenek azok fölött, és alkalmazzák az életükben.

A bibliai történetek feldolgozása képekkel, szemléltető eszközökkel, bábjátékkal történik.

Az ismételtség egyik fontos része a foglalkozásnak. Mindenki részt vesz benne fegyelmezetten, egymásra szeretettel figyelve. Az aranymondást többször elismételjük, hogy mindenki megjegyezze. Füzetekbe leírják a gyerekek, (a kicsiknek, akik még nem tudnak írni, nagyobb társaik segítenek) az igeszakaszokat, melyeket otthon szüleiknek is megtaníthatnak. Az aranymondás megtanulása a bibliaóra egyik leggyümölcsözőbb része.

„A te szádnak törvénye jobb nekem, mint sok ezer arany és ezüst.” (Zsolt 119,72)

Amit gyermekkorukban megtanulnak, az életük végéig megmarad. Isten azt akarja, hogy igéje szívünkben éljen.

„Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked.” (5 Móz 6,6)

Az éneklés is szerves része a Gyermek Bibliaórának. Az éneklés által a gyermekek Istent imádják. Bibliai igazságot tanulnak. Bátorítják, segítik egymást. Örömeiket, hitüket, nehézségeiket fejezik ki. Segítséget, bátorítást találnak a mindennapi élethez. A csoportban vannak olyan gyermekek, akik már rendelkeznek bibliaismerettel, de sajnos akad olyan gyermek is, aki még nem hallott Istentől. A legnagyobb cél a bibliatanításnak, hogy a még meg nem mentett gyermekeket üdvösségre vezesse a több ismerettel rendelkezőket, pedig építse. Jelenléti nyilvántartást is vezetünk. A tanév végén a leghűségesebbeket jutalomban részesítjük. Természetesen ezeken az alkalmakon van lehetőség a gyermek mozgásigényének kielégítésére is. Az elmaradhatatlan játék különböző formáit gyakoroljuk. (A szerepjárástól a csokoládéevő versenyig minden jelen van.) A gyermekmunkát végzőknek nem kisebb a céljuk és feladatuk, mint az apostolok küldetése.

„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek. (Mt. 28, 19-20)

Egy összetett oktató-nevelő munkát kell elvégezni a gyermekek között. Nem elég,

hogy minél több bibliai történetet, aranymondást ismerjen a gyermek. Az összes ismeretnél fontosabb, hogy olyan emberré váljon, aki képes szeretni másokat, bízni tudjon Isten kegyelmében, ne kelljen megfutamodnia a valóság előtt, boldog legyen az életben Istennel.

Szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket a bibliaórára (vasárnap 9óra 30 perckor.)

Lehetőséget adva az együttlétre, az értelmes időtöltésre. Hadd érezzék, hogy szeretjük őket, fontosak nekünk, a gyülekezetnek, hisz annyira kedvesek ők is az Úr Jézus számára.

Varsányi Ferenccé

KEDVES SZÜLŐK!

Tájékoztatjuk a kedves szülőket, hogy Evangélikus Óvodánkban az elkövetkezendő időszakban a következő programok várhatóak:

- **Május 24.** Kabóca Bábszínház – Veszprém (Őz a nagy varázsló) Indulás 8.30-kor
- **Május 25.** Katica csoport évzáró és ballagási ünnepélye 16.30 órai kezdettel.
- **Május 26.** Pillangó csoport évzáró és ballagási ünnepélye 16.30 órai kezdettel.
- **Június 5.** Tanévzáró istentisztelet
- **Június 10.** Gyermek és családi nap Kisgyónban. Indulás az óvodából 9.00-kor Óvodába a megszokott időpontban jöhetnek a gyermekek. Minden szülőt szeretettel várunk a nap bármely időszakában a kisgyóni „Bányász-házhoz. Programjaink: sportvetélkedő, zenebóhóc, bábozás, légvár, szalonnasütés. Ebédet biztosítottunk a gyermekek számára.

Óvodánk 2005. július 4-31-ig a nyári szünet ideje alatt zárva tart.

Evangélikus Óvoda dolgozói.

A konfirmációról röviden

2005. március 18-án 7¹⁰-kor volt a gyülekező a móri vasútállomáson. 3 átszállás után 13³⁰-kor értünk oda Sopronba. Mielőtt a szállásra mentünk volna, megnéztünk egy evangélikus gimnáziumot. Hosszú gyaloglás után odaértünk a szállásra.

Az első nap volt az ismerkedés a sűriakkal, a többi napunk ehhez képest teljesen be volt táblázva. Egymást követték az érdekesebbnél érdekesebb programok. Minden nap volt szabad program. Nem maradhatott el természetesen a vasárnapi istentisztelet. Az utolsó napon (márc. 21-én) meglátogattuk a püspök urat. Beszélgettünk, énekeltünk és az ő tanácsát megfogadva sok konfirmandus megtanulta az áldóigéjét. A beszélgetés után elmentünk a vasútállomásra. Körülbelül 5 órakor érkezünk meg Móra. Ha tehetném, énvelem együtt, sokan mások, újra elmennénk.

Idén is, ahogy minden évben újabb tagokkal gyarapodott a Bakonycsérnyei Evangélikus Gyülekezet. A tisztelendő bácsi segítségével 31 fő konfirmált.

Sok tanulás és szorgalom kellett ahhoz, hogy mindenki átmenjen a házi vizsgán és meg tudja mutatni a gyülekezetnek, hogy mit tanult az evangélikus egyházzal, Istentől, Jézus Krisztustól és a Szentlélekről.

A konfirmációi vizsgán mindenki sikeresen szerepelt: a 31 konfirmandus és a tisztelendő úr.

Sinkovics Edit

Álló sor: Hargas Péter, Győző Bálint, Balogh András, Fidrich Márk, Benis Judit, Zubó Dávid, Szvitek Ákos, Deák László, Ruzicska Johanna, Oravecz Bianka, Molnár Lili, Somogyi Tímea

Középső sor: Szkok Vivien, Soproni Mónika, Varga Angéla, Horváth Barbara, Sinkovics Edit, Szarka István lelkes, Gyuris Réka, Sebestyén Petra, Szenté Andrea, Sulák Krisztina, Tokai Kitti

Első sor: Márfi Ádám, Lénárt Dániel, Osgyán Máté, Turják István, Zsargó István, Nocht Zsolt, Vara Bálint, Osgyán Richárd, Surányi Mátyás.

Tisztelettel tesszük közzé segítségkérésünket minden zeneszerető honfitársunk, de különösképpen a sári evangélikus testvéreink felé. Gyülekezetünk közel százesztendős orgonájának, állapota jelentősen megromlott, ezért felújítása elkerülhetetlen. A hangszer jelen állapotában istentiszteleti használatra alkalmatlan. A beérkezett árajánlatok szerint felújítása közel félmillió forintba kerül. Sajnos ez évi költségvetésünkben nem szerepel ilyen nagyságrendű összeg. Egy tekintélyes összegű adomány révén mégis felcsillant az orgona mielőbbi felújításának lehetősége. Kérjük, aki teheti, álljon e szép kezdeményezés mögé, és adományaival támogassa orgonánk felújítását. Adományokat a Sári Bakonyvidéke Takarékszövetkezetben található számlánkon, illetve gyülekezetünk pénztárosánál (Zsargó Istvánné), gondnokánál (Csapó Mihályné) testvéreinknél várjuk, „ORGONA ADOMÁNY” megjelöléssel.

Köszönettel: Szarka István h. lelkész

VENDEGLÁTÁS

Június 11-12-13-án a finnországi Valkeala testvérgyülekezetéből vendégek érkeznek hozzánk.

A harminc fős csoport elszállásolásának megkönnyítése érdekében tisztelettel várjuk szállásadók jelentkezését. Nem csupán azok jelentkezését várjuk, akik a múltban már élvezték a finn testvérek vendégszeretetét, vagy a közeljövőben kívánnak ellátogatni távoli rokonainkhoz, hanem azokat is, akik örömmel ismerkednek e barátságos és szeretetteljes nép fiaival.

Szállást két éjszakára, június 11-re és 12-re kérünk! Az ellátást egy közös megbeszélés során a későbbiekben egyeztetjük.

Jelentkezni személyesen vagy telefonon Szarka István lelkésznél lehet.

Tel: 06-22-592 001, 06-20-981 59 23.

Szarka István

Hittantábor **Nagyvelegen**

Június 19-25-ig

A tábor költsége kb. 8500 Ft, de az étkeztetéshez természetbeni adományokat köszönettel várunk. Kérjük Bibliát, jegyzetfüzetet, hálóságot, TB kártyát, orvosi igazolást, mindenki hozzon magával, aki teheti sátrat is!

Jelentkezni személyesen vagy telefonon
Szarka István lelkésznél lehet:

Tel: 06-22-592 001, 06-20-981 59 23

Finn-magyar konfirmandus tábor **Bakonycsernyén,**

Július 20-25-ig

Szállás az udvaron sátrakban, jelentkezési feltétel konfirmáció feletti életkor, az angol vagy finn nyelvismert előnyt jelent.

Jelentkezni személyesen vagy telefonon
Szarka István lelkésznél lehet:

Tel: 06-22-592 001, 06-20-981 59 23

Eseménynaptár

Bakonycsernye:

Április 24.-én 10.30 Gyülekezeti nagy kórusunk 30 éves jubileuma, ünnepi istentisztelet

Április 30. 15.30 Luther film megtekintése Székesfehérváron

Május 1. anyák napi istentisztelet

Május 21. 18.00 óra: Mire jó a kereszténység? Fórumbeszélgetés fiataloknak, gyülekezeti teremben

Június 5.-én tanérváró istentisztelet

Június 11-13 valkealai (Finn) vendégek érkeznek hozzánk

Június 19-25. Hittantábor – Nagyveleg

Július 20-25 Finn-Magyar konfirmandus tábor Bakonycsernyén

Július 29. Könnyűzenei Koncert 19.00 óra

Súr:

Április 30. 15.30 Luther film megtekintése Székesfehérváron

Május 1. anyák napi istentisztelet, délután 16 óra

Május 7. 18.00 Konfirmációi vizsga

Május 8. 9.00 Konfirmációi istentisztelet

Egyházmegyei események

Május 16. Egyházmegyei csendesnap Nagyvelegen

Október 15. Egyházmegyei kórustalálkozó - Oroszlány

Az egyházkerületi események

Április 23. Egyházkerületi missziói nap – Nemeskér

Április 24. Egyházkerület kórustalálkozó - Győr Öregtemplom

Április 30. Presbiteri és közgyűlés - Székesfehérvár

Június 13-16. Lelkészevangelizáció - Gyenesdiás

Június 25. Nyugdíjas lelkesek találkozója - Győr

Szeptember 24. Munkatársképző nap - Kőszeg

Október 14-15. Pedagógus csendesnap - Sopron, Líceum

Október 22. Presbiteri gyűlés - Győr –

November 12. Egyházkerületi közgyűlés – Veszprém

HOGYAN LEHET RENDELKEZNI A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ 1-1 SZÁZALÉKÁRÓL?

A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint minden adófizetőnek minden évben lehetősége van arra, hogy a ténylegesen megfizetett adójából 1-1 %-ot az általa meghatározott egy-egy kedvezményezett javára juttasson. Kedvezményezett az adózó két csoportból választhat, de mindegyikből csak egyet-egyet. A kedvezményezettek egyik csoportjába az egyházak tartoznak, így a Magyarországi Evangélikus Egyház is, melynek a technikai száma: 0035

A kedvezményezettek másik csoportjába társadalmi szervezetek, alapítványok, közalapítványok, egyesületek tartoznak, így például az evangélikus gyülekezetek, iskolák által létrehozott alapítvány javára is lehet rendelkezni.

Bakonycsernyén a gyülekezetünk „Élő Kövek Alapítvány”-a, melynek adószáma:

19097082-1-07

HÍRLEVELÜNK PÜNKÖSDI
SZÁMÁNAK
MEGJELENÉSÉT AZ

ALBA

**TAKARÉKSZÖVETKEZET
TÁMOGATTA.**

Köszöniük!

**Bibliaóra április 24-től,
csak a béketelepen lesz
hétfőnként 16 órától**

ANYAKÖNYVI HÍREK

A keresztség szentségében részesült:

- ✠ **Abdai Dórina**, Abdai Norbert és Misik Adrienn,
- ✠ **Soproni Gréte**, Soproni Ferenc és Bartos Nikolett,
- ✠ **Gyuris Réka**, Gyuris Pál és Boros Katalin,
- ✠ **Winkler Krisztofer**, Dávid Winkler József és Bíróczki Valéria,
- ✠ **Valásek Pálma**, **Valásek Ilona**, **Valásek Patrik**, **Valásek Soma**, **Valásek Pál** és Kaszner Tímea,
- ✠ **Járóka Krisztián** Járóka Sándor és Nagy Mária,
- ✠ **Hatvani Rebeka** Hatvani László és Szabó Andrea gyermeke.

Külön konfirmáltak:

- ❖ **Raffai Mónika**,
- ❖ **Raffai László**,
- ❖ **Valásek Pálma**,
- ❖ **Valásek Ilona**.

A feltámadás reménységében kísértük utolsó földi útjára:

- ✠ **Dr. Papp Erzsébet Klára** (Városlőd) 50,
- ✠ **Dr. Póczi Lajos** (Tatabánya) 71,
- ✠ **Hegy Ferencné** (Bodajk) 80,
- ✠ **Tóth Sándor** testvérünket 54 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel: 22/592-001

Email: i.szarka@freemail.hu

Felelős kiadó: Szarka István lelkész

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: cseryin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>